

الحمْدُ لله الذي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَسَةِ». يعني الله ستر دى الله ستر دى، الله لره ستاينه ده چې د شيطان مكر يې د هغه وسوسې ته وروگرځاوه

له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دى چې وايي: يو سړى رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغى او ورته وپې ويل: اې د الله رسوله، زموږ څخه يو تن په خپل ځان کې داسې څه ويني - داسې يو څه ورته په خيال کې راځي چې - دا ورته غوره ښکاري چې سگروپې او ايره شي خو هغه څه يې چې په زړه کې تيريري - په خوله يې ونه وايي، نو هغه وويل: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَسَةِ». يعني الله ستر دى الله ستر دى، الله لره ستاينه ده چې د شيطان مكر يې د هغه وسوسې ته وروگرځاوه

[صحيح دى] [ابو داود او النسائي په السنن الكبرى کې روايت كړى دى]

يو سړى رسول الله صلى الله عليه وسلم ته راغى او ورته يې وويل: اې د الله رسوله، زموږ څخه يو تن په خپل ځان کې داسې څه حس كوي چې په خوله ويل يې ډيره لويه خبره ده، تر دې پورې چې ايره شي دا ورته ډيره غوره ده لدې چې په اړه يې خبرې وكړي. نو رسول الله صلى الله عليه وسلم دوه ځلې الله اكبر وويل او د الله تعالى حمد - يې ادا كړ چې د شيطان مكر يې يوازې د هغه وسوسې ته وروگرځاوه - يعني له وسوسې پرته نور هيڅ نشي كولاى

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/65012>

